

NIEZNAKOMY (1) ai

G pl nieznakomych.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Taki, którego nigdy wcześniej nie widziano, o którym nigdy wcześniej nie słyszano, o którym nie wiadomo nic albo niewiele:

Szereg: »skryty a nieznakomy«: Quorum aemulari exoptat negligentiam, potius quam istorum obscuram diligentiam, Których ón dąleko woli niedbąłości nálliádowác niżli tych skrytych á nieznákomych pilności. Mącz 316a.

Synonimy: nieświadomy, niewiadomy, obcy.

Cf **NIEZNAJOMY, NIEZNAKOMITY, NIEZNAMY, ZNAKOMY**

JB